

ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) sagde, at hvis vi fulgte Krigsministeren i at stryge denne Anmærkning, der er Tale om, saa var der to Ting, vi handlede urigtigt i, men jeg vil oprigtig sige, at der er en tredje Ting, som vi maae tage Hensyn til. Der har tidligere været talt om en Yttring af den ærede Krigsminister om et mindre godt Sindelag eller et mindre godt Hjertelag. Den ærede Formand viste os, at han ikke troede, at Ministeren havde meent det saaledes, som af nogle Medlemmer opfattet, da han ellers vilde have gjort en Bemærkning derimod. Jeg vil ogsaa tilstaae, at jeg troer, at Ministerens sidste Udtalelse om, at der i dette Forhold var en kjøbenhavns Indflydelse i kjøbenhavns Interesse, der havde Indvirkning paa Sagen, maatte, hvis man i denne Sag stemte med ham, anses for meget uheldig for den Tone, jeg troer der maa være i vore Debatter mellem Thinget og Ministeren.

Krigsministeren: Jeg skal dog, overfor, hvad den sidste ærede Taler yttrede, at Kjøbenhavns Commune vist ikke vilde talke mig i det forudsatte Tilfælde, bemærke, at det er Noget, jeg heller ikke har gjort Regning paa. Ved den Plan, jeg har ifinde at følge, søger jeg ikke at erhverve mig speciel Tal af dem, med hvem jeg skal underhandle; det er ikke Meningen. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) har stillet i Udsigt, at Regjeringen vilde, naar den ikke blev stoppet itide, disponere over alt dette Areal, og at man vilde kjøre med 4 Heste gennem Loven, da er det en reen Opfindelse; der foreligger ikke Noget, der ligner dette. Man kunde ligesaa godt sige, at det var forbi med Husets Bevillingsmyndighed som at drage en saadan Slutning af den Omstændighed, at man i en vigtig national Interesse har disponeret over et ganske ringe Areal. Det forekommer mig dog, at man, ved at drage saadanne Slutninger, gaaer altfor vidt.

Ville: Jeg vil erindre den høitærede Krigsminister om, at da det Lovforslag, som nu

foreligger som Loven af 6te Juli 1867, først kom til os, indeholdt det Forslag til at give Regjeringen Bemyndigelse til i det Hele frit at disponere over disse Grunde (Krigsministeren: Sælge!). Det erindrer vist den høitærede Minister meget tydeligt (Krigsministeren: Ja!). Denne forlangte Bemyndigelse blev nu imidlertid ikke givet af Rigsdagen, men derimod gav man Bemyndigelse til at sælge til en enkelt bestemt sandsynlig Kiebhaver, nemlig Kjøbenhavns Commune. Loven af 6te Juli 1867 gjælder, forsaavidt angaaer dette Forhold, kun for en kort Tidsfrist. Naar denne Tidsfrist af et Aar efter visse Planers Udarbejdelse er udløben, uden at der er solgt til Kommunen, maa Regjeringen paany komme til Rigsdagen for at søge Bemyndigelse til paa anden Maade at disponere over disse Grunde. Men hvorlænge det vil være, inden denne Frist udløber, lader sig ikke sikkert afgjøre; det berøer nemlig paa den Hurtighed, hvormed de nedsatte Commissioner arbejder for at tilendebringe deres Planer. — Nu er Ministeren maastee ikke selv rede til at „kjøre med 4 Heste“ gennem Loven, uagtet han dog er „kjørt med 2 Heste“ gennem den, hvad den Plads angaaer, som er afstaaet til den nye Industriforeningsbygning, og han synes ogsaa at være rede til med andre 2 Heste at kjøre gennem Loven til Fordeel for Tidvold. Men der kan komme en 3die Interesse, som Ministeren for Dieblisset ikke tænker paa, og i alt Fald kan der komme en Esterfølger, som, styrket ved, hvad den høitærede Minister har gjort, styrket ved hans Udtalelser og styrket ved den Afstemning, som den høitærede Minister paalæder, men som vi fravaade, vil kjøre saa rask gennem denne Lov, til ikke en Stump af den er tilbage. Og hvad vil Følgen heraf blive? Det vil blive den, at Ministeren uden vort Samtykke iitager sig den Bemyndigelse, som vi i forrige Samling ikke vilde give ham. Det er en Modsigelse, som Thinget ikke vil kunne gjøre sig meddeeltigt i.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved: